

Břetislav Bartoš: malíř i legionář

seriál

**OSOBNOSTI
VALAŠSKA**

Břetislav Bartoš se narodil 7. května 1893 ve Frenštátě pod Radhoštěm v rodině malíře pokojů s výrazným výtvarným zaměřením, které se snažil předávat dále na syna. Proto zájem o kreslení a malování podporovaný jak ve škole, tak i doma, společně s atmosférou duchovního klimatu Valašska přivedly v roce 1909 šestnáctiletého Bartoše na Akademii výtvarných umění v Praze (u profesorů V. Bukovace, H. Schwaigera, M. Pirnera). Během školy se v jeho tvorbě objevují vedle portrétů a krajiny Beskyd též figurální scénérie s motivy běžného života na Valašsku převážně laděné v poetickém koloritu.

V roce 1914 absolvoval, v rodině Frenštátě p. R. spoluzakládá Kolibu, obec umělecké tvorby na Moravě a účastní se její

volán do rakousko-uherské armády, z bojiště na italské frontě v roce 1915 přeběhl do italského zajetí.

první výstavy, kterou provází almanach *Čin a slovo*, vyznání výtvarníkovy a literátovy. Po vypuknutí I. světové války je po-

V roce 1916 účastní se založení Československého dobrovolnického sboru v zajateckém táboře Santa Maria Capua Vetere

u Neapole. Toto prostředí se velice odrazilo v umělcově tvorbě portréty a žánrovými akvarely ze zajateckého prostředí. Po založení Československých legií v Itálii v roce 1918 stává se jejich příslušníkem, ve stejném roce se vrací domů, do roku 1920 je činný ve vojenské službě a pracuje v Památníku odboje v Praze. Věnuje se výlučně malířské tvorbě. Účastní se řady výstav. V roce 1921 se žení s Helenou Tučnou, v roce 1925, již s příznaky vážného onemocnění, se stěhuje do obce Mokropsy u Prahy. V tomto období maluje idylické figurální kompozice plné harmonie. 28. června 1926 umírá na TBC. Jeho malířský projev je typický převahou barvy nad detailní kresebností, používá decentní teplé tóny, jednoduchou kompozici a symbolický podtext. *Michaela Juríková, Muzeum regionu Valašsko*